

Безжально

Юрій Гундарів

Не бійся ніколи крилатих ракет...
Хай боїться той, хто віддає наказ!
Подивіться уважніше на його портрет:
руки тремтять, мов напав сказ,
очі впали і покотилися по стОлу —
довгому і мертвому, наче мінне поле,
яким він відгородився від живого життя...
Мабуть, сподівався дожити до ста,
а ось чи встигне витратити свої мільярди,
коли вже плачуть за ним гаазькі нари,
а по ночах приходить вісімнадцятирічна Вероніка,
харківська художниця — юна, але вже велика,
яка малювала українських поетів
і яку він безжально спалив ракетою?..